

Arrest

nr. 232 606 van 14 februari 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 14 oktober 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 september 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die *loco* advocaat A. LOOBUYCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en Pashtoun van etnische origine te zijn. U verklaart sinds uw geboorte tot uw vertrek in het dorp Karez, in het district Jalalabad in de provincie Nangarhar te hebben gewoond. In april 2015 heeft u Afghanistan verlaten.

U verbleef in Griekenland sinds 23 maart 2016. U verbleef gedurende zes maanden in het opvangcentrum Elenco in Athene. Daarna bent u naar Kreta gereisd. U plukte daar olijven. U heeft daar iets langer dan 17 dagen verbleven. U verbleef daar in een huis met nog 15 andere mensen. Nadien wou u teruggaan naar het opvangcentrum waar u voordien verbleef, maar u kon zich daar niet meer registreren omdat u te lang was weggebleven. U verbleef dan enkele dagen bij een vriend. U bent zich

vervolgens, eind 2016 of begin 2017, bij een ander opvangcentrum, Malik Asa, gaan aanmelden. In maart 2017 deed u een verzoek tot internationale bescherming in Griekenland omwille van uw problemen in Afghanistan. U verbleef een negental maanden in Malik Asa. U bent weggegaan uit het opvangcentrum op zoek naar werk. U bleef zeven dagen weg, en kon u nadien niet opnieuw registreren in Malik Asa. U heeft dan zeven dagen bij uw vriend, S. (...), geloged. Vervolgens kon u zich registreren in City Plaza, een voormalig hotel dat door vluchtelingenorganisaties is omgebouwd tot opvangcentrum voor illegalen. City Plaza werd regelmatig ontruimd door de overheid.

In juni 2018 kreeg u een internationale beschermingsstatus in Griekenland en een daaraan gekoppeld verblijfsdocument. U wou Griekenland verlaten maar kon dit niet met dat document. Bij de Afghaanse ambassade heeft u vervolgens een Afghaans paspoort verkregen. In april 2019 heeft u Griekenland verlaten. U bent vertrokken uit Griekenland omdat u daar slecht behandeld werd. U vond geen werk, de medische zorg was slecht en u kreeg er onvoldoende bescherming. Ook ervaarde u problemen met een smokkelaarsgroep die drugs verhandelde. Ze wilden dat u voor hen een pakket zou ophalen en vervoeren. De smokkelaarsgroep was eveneens bang dat u hen zou verlinken.

U bent doorgereisd naar België en heeft op 6 juni 2019 in België een verzoek tot internationale bescherming ingediend.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legt u volgende documenten neer; een attest van de psycholoog, uw taskara, een kaart van de Kabul bank, een badge van het leger, een aanvraag voor huisvesting bij de Griekse autoriteiten, een flyer voor een betoging tegen huisuitzettingen vluchtelingen en de enveloppe waarin alles u werd toegestuurd.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat er onvoldoende concrete elementen voorhanden zijn waaruit een bijzondere procedurele nood in uw hoofdte kan worden afgeleid die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigt. Zo legde u een attest voor opgesteld door psycholoog F. D. (...) dd. 6 augustus 2019 waarin onder andere melding wordt gemaakt van slaapproblemen, nachtmerries en flashbacks van gebeurtenissen in Afghanistan.

Nergens uit het attest blijkt echter dat u niet in staat zou zijn om op normale wijze een persoonlijk onderhoud te voeren. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle elementen in uw administratieve dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden.

Uit de documenten in uw administratief dossier blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Volgens het "Eurodac Search Result" dat in uw administratief dossier werd gevoegd, werd u in Griekenland immers reeds internationale bescherming verleend in de loop van de voorbije drie jaar (zie de nota "Eurodac Hit 'M'", waarvan kopie in uw administratief dossier, als interpretatie-instrument van uw "Eurodac Search Result").

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn. In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming doet u in de eerste plaats uw levensomstandigheden in Griekenland gelden. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming haalt u aan dat u in Griekenland geen leven had. U vond daar geen werk (vragenlijst CGVS, vraag 4) en kon er de taal niet leren (CGVS, p. 7). In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden.

Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van

ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt internationale bescherming in Griekeland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Uit uw verklaringen blijkt dat u weinig initiatief heeft ondernomen om effectief werk te vinden. Gevraagd naar uw werksituatie in Griekenland, verklaarde u dat u 17 dagen gewerkt heeft in een olijfboomgaard (CGVS, p. 6). Gevraagd of u nadien nog naar werk gezocht hebt verklaarde u van wel, u bent overal in Athene gaan zoeken (CGVS, p. 8). U verklaarde dat u de hulp van Caritas hebt ingeschakeld om een cv op te maken en dat u naar drie interimkantoren geweest bent (CGVS, p. 8). Gevraagd of u specifiek voor bepaalde jobs gesolliciteerd hebt, verklaarde u enkel dat u éénmalig naar een gebouw geweest bent, waar ze iemand zochten om te poetsen, en dat u niet binnen mocht (CGVS, p. 9). Verder heeft u nooit voor bepaalde jobs gesolliciteerd (CGVS, p. 9). Ook waren over uw verklaringen betreffende uw werk inconsistent. Eerst verklaarde u dat u slechts éénmaal een job hebt uitgevoerd (CGVS, p. 8), verder verklaarde u dan weer dat u in Kreta en in Sparta bent gaan werken (CGVS, p. 12). Gevraagd of u makkelijker aan een job zou geraakt zijn moest u de taal machtig zijn, verklaarde u dat er ook mensen waren die de taal spraken die geen werk vonden (CGVS, p. 9). U verklaarde echter wel dat uw vriend Sh. (...), die te Griekse taal machtig is, werk had als tolk in het vluchtelingencentrum (CGVS, p. 9). Uit uw verklaringen blijkt echter dat u totaal geen initiatief heeft ondernomen om de taal te leren. Eerst verklaarde u dat u niet kon studeren in Griekenland omdat u meerderjarig was (CGVS, p. 7). Dat u verplicht was om naar een privéschool te gaan (CGVS, p. 7). Verder verklaarde u dan weer dat er drie scholen waren in Athene waar vluchtelingen de taal konden leren (CGVS, p. 7). U verklaarde dat u drie maanden moest wachten om u te kunnen inschrijven omdat de lessen al begonnen waren. U kon ook al meedoen met het tweede niveau. U bent éénmaal geweest en bent gestopt (CGVS, p. 8). Gevraagd of u niet drie maanden kon wachten en dan met niveau één starten, verklaarde u dat er maar les was om de drie dagen (CGVS, p. 8). Gevraagd of u nog geïnformeerd heeft voor andere opleidingen, verklaarde u dat zich u geregistreerd heeft voor de opleiding kleermaker, maar dat er een wachtlijst was (CGVS, p. 8). U heeft dus nooit echt moeite gedaan om de taal te leren.

U verklaarde dat u een uitkering kreeg (CGVS, p. 7). U verklaarde dat u gedurende uw verblijf in Griekenland meermaals in een centrum verbleef (CGVS, p. 6). U moest niet betalen voor uw verblijf in het centrum (CGVS, p. 7). In het centrum was er een gemeenschappelijke badkamer en keuken aanwezig die u met vijf andere personen moest delen (CGVS, p. 7). U heeft tweemaal de voorwaarden voor uw verblijf in die opvangplaatsen geschonden, waardoor u er door eigen toedoen uw verblijfsplaats bent kwijtgeraakt (CGVS, p. 5-6). Gevraagd of u gezocht heeft naar een eigen woning, verklaarde u dat u aan UNHCR gevraagd heeft voor een eigen woning (CGVS, p. 7). U stond op een wachtlijst om een eigen woning te huren (CGVS, p. 7). Gevraagd of u zelf een woning kon huren, verklaarde u dat zelf een woning huren duur was (CGVS, p. 7).

Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u wel degelijk medische hulp ontvangen heeft tijdens uw verblijf in Griekenland en er tevens toegang heeft tot de nodige medicatie. Gevraagd of u in Griekenland medische hulp gezocht heeft voor uw psychische problemen, verklaarde u dat u naar een dokter bent geweest en dat u slaapmedicatie heeft ontvangen (CGVS, p. 12). Uit deze verklaringen blijkt aldus dat u wel degelijk medische basisverzorging heeft ontvangen in Griekenland..

Bovendien wijst niets in uw administratieve dossier erop dat u in Griekenland daadwerkelijk een gegronde vrees voor vervolging koestert of een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Griekenland.

U verklaarde dat u lastiggevallen werd door een smokkelaarsgroep. U moest drugs voor hen transporteren. Ze waren eveneens bang dat u hen zou verlinken (CGVS, p. 9). Ook werd u bedreigd door Albanezen met een mes (CGVS, p. 10). Uw verklaringen betreffende uw problemen waren echter bijzonder onsamenhangend en inconsistent. Vooreerst verklaarde u gedurende uw interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u gedurende uw problemen met de smokkelaarsgroep in City Plaza verbleef en dat zij daar op dat moment eveneens verbleven (vragenlijst CGVS, vraag 5). Gedurende uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dan weer dat deze problemen begonnen toen u zeven dagen bij een vriend verbleef alvorens u naar City Plaza verhuisde (CGVS, p.

11). Hiermee geconfronteerd, verklaarde u enkel dat ze het bij de DVZ niet goed begrepen hebben. Dat City Plaza niet ver is van Victoria en uw vriend daar niet ver van woont (CGVS, p. 11). Ook heeft u gedurende uw interview bij de DVZ geen enkele verklaring afgelegd omtrent een dreigement met een mes door Albanezen (vragenlijst CGVS, vraag 4). U verklaarde wel dat u misschien in de toekomst kon bedreigd worden met een mes (vragenlijst CGVS, vraag 4). Gedurende uw interview bij de DVZ verklaarde u dat u na het ontvangen van de bedreigingen op aanraden van uw vrienden nog naar verschillende plaatsen bent verhuisd, waaronder Kreta, waar uw belagers zouden hebben teruggevonden (vragenlijst CGVS, vraag 4). Gedurende uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde u dan weer dat u onmiddellijk van Athene naar Italië gevlucht bent (CGVS, p. 11). Uw inconsistente verklaringen doen afbreuk aan uw geloofwaardigheid. U heeft bovendien geen actie ondernomen om gevolg te geven aan voornoemde incidenten. Gevraagd of u klacht heeft neergelegd bij de politie, verklaarde u van niet (CGVS, p. 10). U verklaarde dat de politie wist dat S. (...) in drugs handelde en dat ze niets ondernamen (CGVS, p. 10). U verklaarde dat hij werd opgepakt maar de dag nadien al werd vrijgelaten (CGVS, p. 10). Gevraagd of u ooit een vluchtelingenorganisatie op de hoogte hebt gebracht van de dreigementen, verklaarde u dat u het aan een vrijwilliger hebt verteld (CGVS, p. 11). Gevraagd welke acties voornoemde vrijwilliger heeft ondernomen, verklaarde u dat hij aanraade om het contact te verbreken (CGVS, p. 11). U heeft geen enkele actie ondernomen om de Griekse autoriteiten op de hoogte te stellen van voornoemde incidenten.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden.

Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).

Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het Koninklijk Besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet werd beperkt om een welbepaalde reden.

Uw documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. Uw taskara bevestigt hoogstens uw verklaringen betreffende uw identiteit en afkomst. U legt een beknopt medisch attest voor in verband met uw psychische problemen. Het attest omschrijft slaapproblemen, nachtmerries en flashbacks. De oorzaak van deze problemen zijn, volgens uw verklaringen en de verklaringen van de psycholoog te wijten aan de problemen in uw land van herkomst, Afghanistan. Voor uw psychische problemen was er echter medische hulp voorhanden in Griekenland. Uw document betreffende de aanvraag voor huisvesting bij de Griekse autoriteiten toont enkel aan dat u een aanvraag heeft ingediend om een huurwoning te bekomen. Een flyer betreffende een betoging heeft geen bewijswaarde betreffende uw persoonlijke situatie. Uw kaart van de Kabulbank en uw werkbadge bij het Afghaanse leger hebben

enkel betrekking op uw problemen in uw land van herkomst. Die werden reeds beoordeeld door de Griekse asielinstanties. De enveloppe die u voorlegt, toont enkel aan dat u post heeft ontvangen uit Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u niet mag worden teruggeleid naar Afghanistan, het land waarvan u de nationaliteit bezit, omdat u een internationale beschermingsstatus werd toegekend in Griekenland."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 57/6, § 3, eerste lid, 3° en 57/6, § 3, derde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht.

In een tweede middel voert verzoekende partij de schending aan van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4 en 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2.1. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van de middelen zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad stelt vast dat de bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren, tenzij hij elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend.

2.2.3. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat overeenkomstig artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet beslissingen die worden genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet getroffen moeten worden binnen een termijn van vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming dat door de minister of zijn gemachtigde werd overgezonden, en dat zulks *in casu* niet geschiedde, wijst de Raad erop dat deze beslissingstermijn een termijn van orde betreft en de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. In tegenstelling tot hetgeen verzoekende partij in haar verzoekschrift poneert, belet de overschrijding van de termijn van vijftien werkdagen de commissaris-generaal niet een beslissing tot niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet te nemen.

2.2.4. De Raad bemerkt dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Uit haar verklaringen en de documenten in het administratief dossier, blijkt immers dat zij in juni 2018 een internationale beschermingsstatus heeft verkregen in Griekenland (administratief dossier, stuk 5, notities CGVS, p. 4-5; administratief dossier, stuk 15, map landeninformatie, Eurodac-hit). Dit wordt niet betwist in het verzoekschrift.

De commissaris-generaal is bijgevolg bevoegd om het verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling stelt immers als enige voorwaarde dat "*de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie*". Noch uit deze bepaling, noch uit artikel 33, § 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van 26 juni 2013 van het Europese Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking), waarvan artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet de omzetting naar nationaal recht vormt, volgt dat – voor zover aan deze voorwaarde is voldaan – de commissaris-generaal gehouden zou zijn om tot andere verificaties over te gaan.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing op omstandige wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partij persoonlijk niet concreet aannemelijk heeft gemaakt dat de bescherming die haar in Griekenland verleend werd niet actueel of ontoereikend zou zijn, noch dat zij een gegronde vrees in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade kan doen gelden ten overstaan van Griekenland. Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die van aard zijn desbetreffende vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

2.2.5. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift herhaalt dat zij in Griekenland bedreigd werd door een smokkelaarsgroep, wijst de Raad erop dat in de bestreden beslissing omstandig gemotiveerd wordt dat hieraan geen enkel geloof kan worden gehecht, gelet op de inconsistente verklaringen van verzoekende partij in dit verband. De Raad bemerkt dat het louter herhalen van deze problemen niet van aard is om de desbetreffende motivering van de bestreden beslissing te ontkrachten. Integendeel, het komt aan verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen, waar zij op voormelde wijze in gebreke blijft.

2.2.6. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar de algemene situatie in Griekenland voor internationaal beschermden, bemerkt de Raad dat dergelijke informatie weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zulke informatie *an sich* volstaat niet om *a priori* te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in Griekenland internationale bescherming werd verleend, niet langer effectief of ontoereikend zou zijn. Het komt aan verzoekende partij toe om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de bescherming die haar in Griekenland verleend werd, te weerleggen, waar zij, zo blijkt uit wat volgt, in gebreke blijft.

2.2.7. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift haar eerder afgelegde verklaringen omtrent haar leefomstandigheden in Griekenland in herinnering brengt, en stelt dat zij in Griekenland geen opvangplaats had, er niets kon huren, er niet kon studeren en er geen werk kon vinden, onderstreept de Raad evenwel dat verzoekende partij nog steeds niet concreet aantoonst dat zij daadwerkelijk verhinderd was om in Griekenland in haar elementaire levensbehoeften te voorzien of om er aanspraak te kunnen maken op bepaalde basisvoorzieningen. De Raad benadrukt hierbij dat de individuele situatie en persoonlijke ervaringen van verzoekende partij in Griekenland van wezenlijk belang zijn bij de beoordeling van het verzoek, waar het aan verzoekende partij toekomt om in dit verband de nodige concrete elementen aan te reiken die van aard zijn om het vermoeden dat zij zich kan beroepen op de aan haar in Griekenland verleende bescherming te weerleggen. Verzoekende partij kan dit vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantoonst dat de door Griekenland geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Griekenland sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor de terugkeer van verzoekende partij naar Griekenland tot gevolg heeft dat zij vanwege haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekende partij niet in staat is om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en haar in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, "*Ibrahim e.a.*", overweging 90 e.v.).

In casu wordt in de bestreden beslissing echter vastgesteld dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekende partij niet aantoonst dat haar levensomstandigheden in Griekenland de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken. In het bijzonder wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat, hoewel verzoekende partij voorhoudt dat zij er geen onderdak had, er niets kon huren, er niet kon studeren en er geen werk kon vinden, uit de verklaringen van verzoekende partij blijkt dat zij geenszins ernstige pogingen heeft ondernomen om haar leven uit te bouwen in Griekenland en haar situatie aldaar te verbeteren. In de bestreden beslissing wordt in dit verband immers vastgesteld dat verzoekende partij (i) weinig initiatief heeft ondernomen om effectief werk te vinden in Griekenland; (ii) totaal geen initiatief heeft ondernomen om de taal te leren; (iii) meermaals door haar eigen toedoen haar verblijfplaats is kwijtgeraakt doordat zij de voorwaarden voor haar verblijf in de opvangplaatsen had geschonden; en (iv) weinig pogingen heeft ondernomen om een eigen woning te vinden. Daarnaast wordt nog opgemerkt dat verzoekende partij wel degelijk medische basisverzorging heeft ontvangen in Griekenland en dat er voor haar psychische problemen medische hulp voorhanden was in Griekenland (notities CGVS, p. 12).

De Raad stelt vast dat verzoekende partij dienaangaande niet verder komt dan het louter herhalen van haar verklaringen afgelegd op het Commissariaat-generaal en het tegenspreken van de gedane bevindingen, waarmee zij echter de gedane vaststellingen weerlegt noch ontkracht.

2.2.8. De Raad duidt er verder op dat het feit dat de levensomstandigheden in Griekenland moeilijk zijn, problemen betreffen van louter socio-economische aard dewelke niet vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dient bovendien te worden opgemerkt dat bij de beoordeling van de situatie van personen die internationale bescherming werd verleend in Griekenland betreffende de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale bijstand, gezondheidszorg, huisvesting of integratie, in beginsel de omstandigheden van de Griekse onderdanen als maatstaf of standaard gelden, en niet de standaarden die desgevallend van toepassing zijn in andere lidstaten van de EU. Net zoals niet iedere EU-onderdaan op gelijke wijze aanspraak kan maken op dergelijke voorzieningen, geldt dit immers eveneens voor vreemdelingen die internationale bescherming werd verleend binnen de EU. De vaststelling dat er tussen EU-lidstaten verschillen bestaan in de mate waarin aan personen met internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen doen gelden, impliceert bijgevolg geenszins zonder meer een vervolging noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Dit dient daarentegen op concrete wijze te worden aangetoond, rekening houdend met het gegeven dat óók de socio-economische moeilijkheden of perspectieven van de Griekse onderdanen problematisch en complex kunnen zijn op het vlak van bijvoorbeeld sociale huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling. De Raad wijst erop dat verzoekende partij internationale bescherming verkreeg in Griekenland, dat als EU-lidstaat gebonden is aan het EU-acquis dat voorziet in (minimum)normen inzake rechten en voordelen die verbonden zijn aan haar status en waarvan verzoekende partij gebruik kan maken.

2.2.9. Verder merkt de Raad nog op dat in de bestreden beslissing terecht het volgende wordt opgemerkt: *“Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening))”, dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).*

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897).”. Door verzoekende partij worden geen concrete elementen bijgebracht die voormelde motivering in een ander daglicht stellen.

2.2.10. De Raad besluit dat verzoekende partij niet *in concreto* aannemelijk maakt dat de bescherming die haar in Griekenland wordt verleend ontoereikend zou zijn, noch dat zij er een risico loopt op vervolging in de Vluchtelingenrechtelijke zin of op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.11. In de mate verzoekende partij artikel 3 EVRM geschonden acht, benadrukt de Raad dat artikel 3 EVRM vereist dat verzoekende partij doet blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat zij in het land waarnaar zij mag worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan foltering of mensonterende behandeling. De bescherming verleend via artikel 3 EVRM vindt immers slechts in uitzonderlijke gevallen toepassing. Degene die aanvoert dat hij/zij een dergelijk risico loopt, moet zijn/haar beweringen staven met een begin van bewijs. *In casu*

toont verzoekende partij niet aan dat zij, die de internationale beschermingsstatus geniet in Griekenland, geen toegang zou krijgen tot de rechten en voordelen verbonden aan zijn status inzake toegang tot onder meer gezondheidszorg, werkgelegenheid en huisvesting. Verder geniet zij als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. De levensomstandigheden van verzoekende partij in Griekenland kunnen niet worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 EVRM.

2.2.12. Gelet op het voorgaande, stelt de Raad vast dat verzoekende partij geen elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland.

2.2.13. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 2 september 2019 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Pashtou en bijgestaan door haar advocaat. Zij werd tijdens dit persoonlijk onderhoud tevens gewezen op de vaststelling dat haar reeds internationale bescherming in Griekenland was toegekend en kreeg de kans om redenen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Griekenland. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.14. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT